

# СТАНОЈЕ

По путима драгој земљи, за  
 тражи криво постоје, бар  
 а она ми каже: "Степојо се  
 хели да нас сећаш на прошле



Стеном крај мртог, наведеног ора  
 Отвори ми капке у Јевину шкрену  
 и почне да се шири мрско суких нана,  
 мрско панике и пири на лину.

На првену столицу поглед ми склабно, често,  
 и сетити се микотих дења, око ми востан.  
 Та столица је била ледито омилјено место.  
 Сада га нема, а' она је подстрек куан.

Сећнем у дубоку несласачу се богатам изборима  
 и обилајем се широким, дуненим шалом.  
 Посматрам на белим частим излогима  
 ликове са фотографске поштених мило.  
 Све је тако тихо и сви ме рећ хрета,  
 само се чује куцање ујединачено.  
 Ко ли то куца на праго?  
 Неког нама. То клатно видлог сате мета, спеходивно.

Снежана КАЛИНОВИЋ /VIII/,  
 "Станоје Милковић" - Врстосан

ОБРАЦИ

Гомилају се тмурни облаци  
 над худина које нестају  
 у кавону спојих тмине.  
 Сунца им не може помоћи -  
 и легена је коса уллетена  
 у тмине немилосрдних облака.  
 Слаткост нестаје се худина,  
 Очајни гласови угамун напомажу.  
 Остају само чељички облаци.

Снежана КАЛИНОВИЋ /VIII/,  
 "Станоје Милковић" - Врстосан

У КУЋИ МОЈЕ БАКЕ

Скрипена лежи кућа моје баке  
у дворишту пуном негованог цвећа  
и већа ме питомост године сваке,  
кад распусти дођу, на детињство сећа.

По кућици драгој тумарем, загледам,  
тражим нешто ново, бар промену неку,  
а она ми шапће: "Времену се не дам,  
желим да вас сећам на прошлост далеку".

Станем крај мрког, надменог ормана.  
Отворим му капке уз језику шкрипу  
и почне да се шири мирис сувих нана,  
мирис ваниле и мирис на липу.

На празну столицу поглед ми склизне, често,  
и сетивши се минулих дана, око ми засузи.  
Та столица је била дедино омилјено место.  
Сада га нема, а она је подстрек тузи.

Седнем у дубоку насловачу са богатим наборима  
и обацијем се широким, пуненим шалом.  
Посматрам на белим чистим зидовима  
ликоне са фотографија пожутелих мало.  
Све је тако тихо и сан ме већ хвата,  
само се чује куцање уједначено.  
Ко ли то куца на прата?  
Никог нема. То клетно зидног сата шета, свакодневно.

Снежана КАЛИНОВИЋ /VIII/,  
"Станоје Милковић" - Брестовац

ОБЛАЦИ

Гомилају се тмурни облаци  
над лудима који нестају  
у кавону спојих тмина.  
Сунце им не може помоћи -  
и негова је коса уплетена  
у трве немилосрдних облака.  
Светлост нестаје са лудима.  
Очајни гласови узалуд запомажу.  
Остају само челични облаци.

Снежана КАЛИНОВИЋ /VIII/,  
"Станоје Милковић" - Брестовац



### ТАМА

Облаци су све заклонили, па се  
све звезде већ почињу да гасе.  
Земља је постала ноћ,  
а злочинци су добили чудну неку моћ.

Чудна је, некако, постала и земља  
и несигурна, некако, из темеља.  
Све је прогутала ноћна тама  
и више нигде нема оних осмеха на улицама.

Али после ноћи кораци ће опет почети да звоне  
и све ватрене цени са земље ће да се уклоне.  
Деца ће слободно трчати по пољима  
и светлости ће опет за све довољно да има.

Роса СТАНГАЧИЛОВИЋ /VIII/,  
"Станоје Миљковић" - Врстовац

### ДЕТИЊСТВО

Детињство брзо као сан пролази,  
а заједно с њим и дечје игре нестану.  
Зачас се у старије године загази  
и у нама само дечји снови остану.

Живот постане другачији,  
нестане нам оне детиње радости,  
живот постане некеко пакнији  
неголи у реној младости.

Све више мора да се ради,  
све више морамо да се трудимо  
јер домовину треба и донас неко да гради  
да у њој што боље живимо.

Роса СТАНГАЧИЛОВИЋ /VIII/,  
"Станоје Миљковић" - Врстовац

### НОЋ

Како су тамне и црне ноћи -  
како ће сада кроз мрак поћи?  
Скоро нигде живе душе нема -  
свако сада у постели дрема.  
Нигде гласа, нигде светле жута,  
заспао је и цвет покрај пута.  
Далеко у шуми поток жубори,  
нема ноћу песме да се ори.

Роса СТАНГАЧИЛОВИЋ /VIII/,  
"Станоје Миљковић" - Врстовац



У ТУЏИНИ

Био је сам у туђем и далеком свету, далеко од свог завичаја. Пролазео је главном улицом великог рк града. На тргу је опазио да сви купују цвеће.

Тек онда му је синула мисао: "Зар је време тако брзо прошло?" А чинило му се да није одовно напустио домовину. "Значи, данас је Осми март!"

Дошло му је да присне, да заплаче. Али, ни то му не би помогло, јер он је хтео да букет поклони мајци, а ње није било близу. Како ли ће се осећати негова мати кад види како све остале жене добијају цвеће, а она остаје празних руку и празног срца? Кад буде хтела да примакне цвеће лицу, најдражи поклон од најдражег, тргнуће руке јер су празне.

Због свега тога је он, скоро несвесно, пришао продавачици и купио букет црвеног кернфила. У сусрет му је ишла једна стара жена. Он јој се учтиво поклатио и, са сузама у очима, рекао:

- Мајко, ово је за Вас!

Она га је неколико тренутака посматрала, а онда загрлила и рекла:

- Сине...

Први пут је у туђини осетио топлину загрљаја и одмах се сетио мајчине руке.

Још сутрадан кренуо је у родни крај.

Љубица ТРУЈИЋ /VII/,  
"Станоје Миљковић" - Шарбановац

МАЈКА

Та два немирно,  
најдража језера на свету,  
упек ме прате,  
и ако макар за тренутак скренем,  
на први пут ме прате.

Њене крупне очи  
покривају дугачке црне трепавице,  
па када склопи та плава језера,  
потамне јој нежне јагодице.

Славица КОСТАНДИНОВИЋ /VII/,  
"Станоје Миљковић" - Шарбановац

ВЕТАР

Носи облаци,  
обилззи сокаке,  
селија јасенове  
грене танке,  
фијуче, жури,  
стално некуд жури.

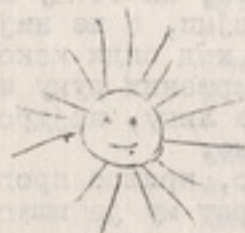
Љубица ТРУЈИЋ /VII/,  
"Станоје Миљковић" - Шарбановац



МОЈА МАЈКА



Моја мајка много ради -  
пере, кува, кућу спрема.  
Увек она нешто ради  
и никада мира нема.



По чак и кад седне,  
беспослена она није.  
Тада хекла, плете, пева  
и до пола ноћи шије.



По очима њеним видим  
да не спава целе ноћи,  
као да ми она кажу:  
- Ово дуго неће моћи!

Да ми живот бољи буде,  
све ће она да ми пружи.  
А кад будем одрастао,  
син ће све то да одужи.



Миша СТОЈАДИНОВИЋ /VII/,  
"Станоје Миљковић" - Метовница

ДОЛАЗИ ПРОЛЕТЕ

Сад је месец март  
и дугој зими ближи се крај.  
Затим ће доћи зелено пролеће  
и у њему цветни мај.

Уместо белог снега  
доћи ће цвеће и трава  
и тад ће се пробудити  
медвед што целе зиме спава.

Небо ће постати чисто,  
сунце ће сијати тада.  
Чобани ће по зеленој трави  
напасати своје стада.

Потоци тихо журе  
и траже реку, великог друге.  
Тада нам птице селице  
долећу с далеког југа.

Миша СТОЈАДИНОВИЋ /VII/,  
"Станоје Миљковић" - Метовница



јасмин 7 март 1971 видици јасмин 7 март 1971 видици јасмин 7 март 1971 видици јас

### НА СЛАПОВИМА КРКЕ

Прошлог лета отишао сам са својим другозим на слапо-  
 пе Крке. Утисци са тог путовања остали су у мени дубок траг.  
 Пошли смо из Книна, града јуначке прошлости и многих  
 мегдана, у чијој су се околини и овога рата подиле крпаве бор-  
 бе за слободу. Прошли смо доста дуг пут и зауставили се испред  
 лукава некадашњег римског логора. Народ то место зове Шупља  
 црква. Нико не би рекао да се овде, доле према југу, пробија  
 кроз стене Крке.

Остављамо пут и прелазимо преко малих вива, преска-  
 чемо вихове високе камене ограде и после неколико стотине ме-  
 тара одједном смо се нашли на ивици клисура чије су стране пра-  
 ве као ножем засечене. Застали смо задивљени пред сликом коју  
 смо угледали. Лево у долини разлила се Крка у језеро широко  
 четири стотине метара. Његова бистра зелена вода обасјана сун-  
 цем сија као огледало. Из долине допире до нас потмула тугњаво  
 слапа који не видимо. Идемо доле низ реку стрмом узаном стазом.  
 Хук воде је све јачи што се више приближавамо слапу.

Најзад - ево нас под њим. То је слат Манојловић. Овде  
 се са висине од тридесет и два метра стропштара Крка преко бе-  
 лих кречних стена обраслих лишћима, маховином, бршљаном и дру-  
 гим биљем. Оно се на хиљаду начине меша са водом, па негде пре-  
 овлада зеленило, негде вода, и све заједно греди дивну зелено-  
 белу завесу. Милијарде водених сићушних капаца ресицају се о-  
 коло и светlucaју на сунцу. Најситније, као лаке магла, лебде  
 спуда око нас и росе нам лице, руке, одело. Доле под водопадом  
 вода се у пртлогу пенуше и шуми, све као ускипела, а онда мирно  
 и достојанствено тече доле. У позадини дижу се праве, дубоко у-  
 сечене стране клисура које као рам уоквирују ову лепу слику.

Ниже одавде су још  
 два слапа. Ту вода пада и  
 разбија се преко четири сте-  
 пенице чије се стене беласа-  
 ју као да су исклесане од бе-  
 лог мермера. Доле низ реку,  
 клисура се тако сужава да  
 поред реке нема пролазе. Тре-  
 жимо пут уз стрме литице, ви-  
 соке две стотине метара. Пе-  
 њемо се полако, управо пузи-  
 мо, обилазимо, враћамо се, о-  
 пет се пењемо, и, најзад, по-  
 што смо се добро уморили, из-  
 лазимо изван клисура. Ту, уме-  
 сто пенушавих белих млазера,  
 уместо бујног зеленила свег орошеног блиставим кањима воде, ви-  
 димо пусти, голи крш. Чини нам се да смо изишли из подземног  
 царства, из царства бајки и вила, у обичан, смртни свет.



Наставили смо пут. Дуго смо се мучили да нађемо место  
 где бисмо се спустили у клисуру на спруд који смо видели. Пру-  
 жао се далеко низ реку, сав обрастао травом и посут хиљадама  
 белих цветића преко којих морамо да газимо. Било нам је као бе-  
 лих круница гледајући их како се савијају под нашим ногама и  
 сваког часа смо се окретали да видимо хоће ли се исправити, хоће  
 (наставка на 6. страни)

јасмин 7 март 1971 видици јасмин 7 март 1971 видици јасмин 7 март 1971 видици јас

(наставак са 5. стране)

ли нестати трагопа наших ногу који су кварили овај дивни зелено-бели застирач. Од овог места долина Крке је врло узана и у којој је још један слеп испод којег се река шири у језеро. А одмах затим опет се дижу високе стрме литице и чекају Крку да је као клештима поново стегну. Она се отима, удара бесно о њих, хуку хучи и лутито дера стене да би им се најзад отела и разлила у дивно Висовачко језеро.

Целим током боди тако Крка борбу са стенама. Тамо где је прихватила и приклевала чврсте камене литице, она прикупи снагу, удара о стене, одбија се од њих, пада и разбија се преко литица, а ~~кад~~ кад их сапада и пробије се кроз теснац, разлива се у широка, сунцем обасјана језера.

Најзад смо стигли и до последњег слана чије се тутњава чује и на километар далеко. То је бисер Кркиних слана, најлепши слеп у Југославији, један од најлепших у Европи.

На дужини од шест стотина метара, међу многим острвима и острвцима, обраслим цвећем, жбуњем и другим зеленилом, са висине од око ~~неких~~ педесет метара, преко седамнаест степеница, руши се и разбија Крка у безброј млазана, тутњи и грми, претећи ужасно и величанствено. А бели облаци ситних, финих капљица дижу се над водом. Ту као да је Крка хтела да заблести у својој лепоти, да учини последњи, задивљујући скок, после кога наставља смирено и достојанствено ка ушћу. Нисмо се сатима могли одвојити од овог дивног призора. Прелазили смо с једног места да друго и сваки нови положај пружао је вољу слику, ново усхићење. Сетно сам се слика овог слана које сам раније видео и мислио како ни најбоља слика, ни најлепши опис не могу ни издалека да покажу оно што се овде види и доживи.

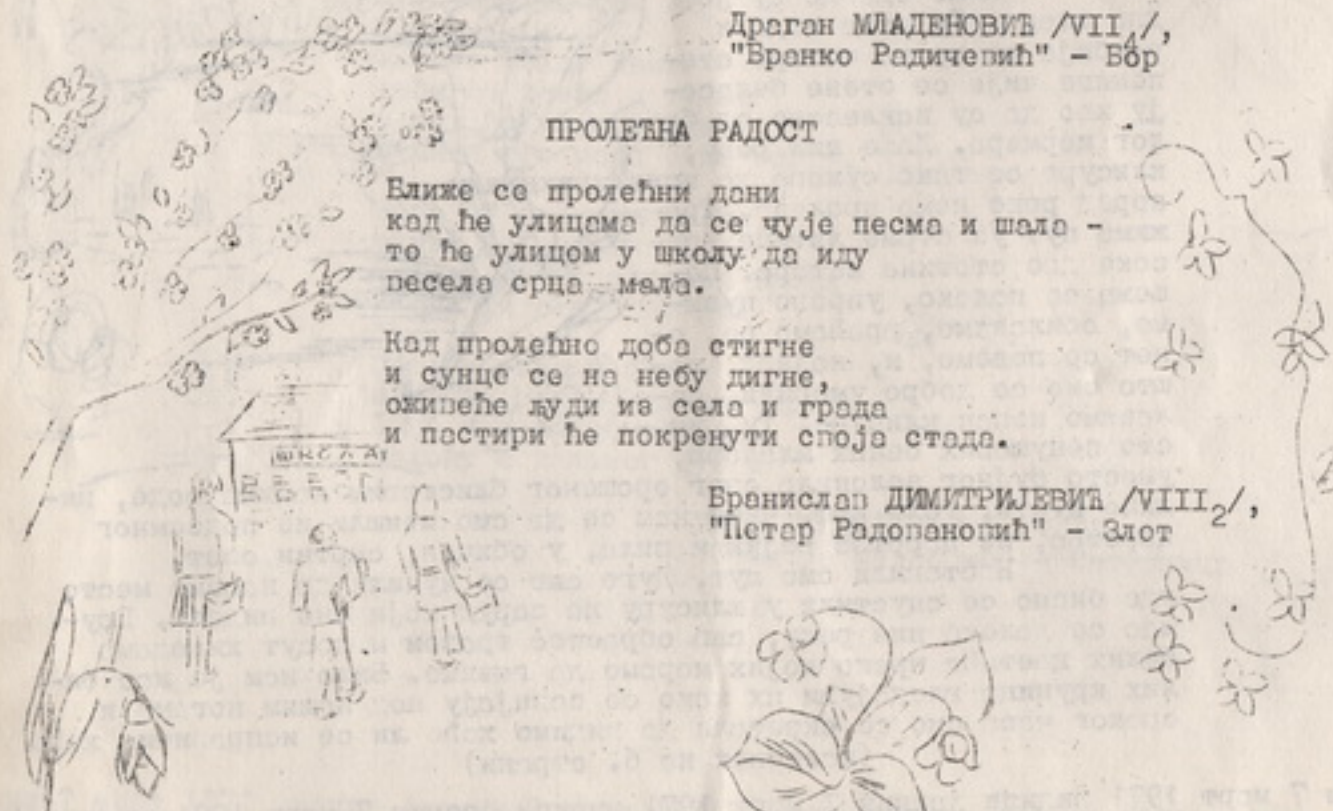
Драган МЛАДЕНОВИЋ /VII/,  
"Бранко Радичевић" - Бобр

### ПРОЛЕЋНА РАДОСТ

Ближе се пролећни дани  
кад ће улицама да се чује песма и шала -  
то ће улицом у школу да иду  
весела срца - мала.

Кад пролећно доба стигне  
и сунце се на небу дигне,  
оживеће људи из села и града  
и пастири ће покренути своје стада.

Бранислав ДИМИТРИЈЕВИЋ /VIII<sub>2</sub>/,  
"Петар Радовановић" - Злот



ин 7 март 1971 видици јасмин 7 март 1971 видици јасмин 7 март 1971 видици

В Е Ч Е



1. Одједном неста  
сунчев зрак  
и просу се  
мрак.

Љубица Трујић /VII/,  
"Станоје Миљковић" -  
Шарбановац

2.

Над малим селом  
спушта се мрак  
и са неба стиже  
прли месечев зрак.

Дивна Петровић /VI/,  
"Станоје Миљковић" -  
Шарбановац

3.

Вече је већ пало  
и све се утишало.  
Само мали цврчек  
Цврчи, цврчи, цврчи  
на једној стени  
што над потоком штрчи.

Синиша Страхивић /VII/,  
"Станоје Миљковић" - Шарбановац

МАМИНЕ ОЧИ

Мамине очи  
сијеју као звезде у ноћи.  
Мамине очи су ми  
најдраже очи не спету.  
Мамине очи ми личе  
на два мала прозорчића.

Дивна АНДРЕЈИЋ /VI/,  
"Станоје Миљковић" -  
Шарбановац

ЈУТРО

Јутром зора руди,  
дан се буди.  
А прелчићи мали  
брзо су на прозор пожитали  
да песмицом својом  
дечицу пробуде,  
да весело опет  
школско двориште буде.

Неленка ИЛИЋ /VI/?  
"Станоје Миљковић" -  
Шарбановац

МОЈЕ МАЧЕ

Моје ме маче улек  
креј-тавира чека  
да му налијем  
чацу тоглог млека.

А кад попије млеко,  
скочи ми у крило  
и почне да преде  
маче моје мило.

Јосиф АНДРЕЈИЋ /VII/,  
"Станоје Миљковић" -  
Метовница

ПОТОК

Поток шумом жубори,  
стално нешто говори.  
На сунцу се пресијава  
и никад не спава.

Душица Глигоријевић /VII<sub>2</sub>/,  
"Станоје Миљковић" -  
Врестовац

ин 7 март 1971 видици јасмин 7 март 1971 видици јасмин 7 март 1971 видици



ПРИЧА МОГ ОРАХА

Тог дана свам се играле поред ораха. Била сам радосна. Међутим, није прошло много времена, а моја се радост претвори у тугу. Орах је почео да ми прича:

- Ти си радосна, а и не слутити како је мени. Ја болујем. Болујем, јер један несташни дечечић стално долези к мени и гули ми кору. Чуо сам од осталих дечака да се зове Ивица. Молим те, кажи му да ме више не дира, јер ја сваке године старим, па ћу можда некад и ... "

И - није довршио причу, а гушио се у сузама. Отишла сам код Ивице и испричала му шта је рекао стари орах. Он се мало растужио и обећао да више неће дирети орах.

Славица КОСТАНДИНОВИЋ /VII/,  
"Станоје Миљковић" - Шарбановац

Г Р А Н И Ч А Р

1.

Вијуга се граница,  
на граници кућица.  
С једне стране очи има,  
с друге стране уши има.  
А има и станаре -  
младог граничара.

2.

У срцу те носим свом  
јер чуваш мене и мој дом.  
Домовино, буди сигурна  
док имаш неустрашиве хероје  
који се ничега не боје.

Јосиф АНДРЕЈИЋ /VII/,  
"Станоје Миљковић" -  
Метовница

Љубица ТРУЈИЋ /VII/,  
"Станоје Миљковић" -  
Шарбановац

П Р О Л Е Ћ Е

1.

На бречулку  
изнад села  
појавила се  
једна глава бела.

То пролеће у шумици  
и крај пута  
с писибабом  
почиве да лута.

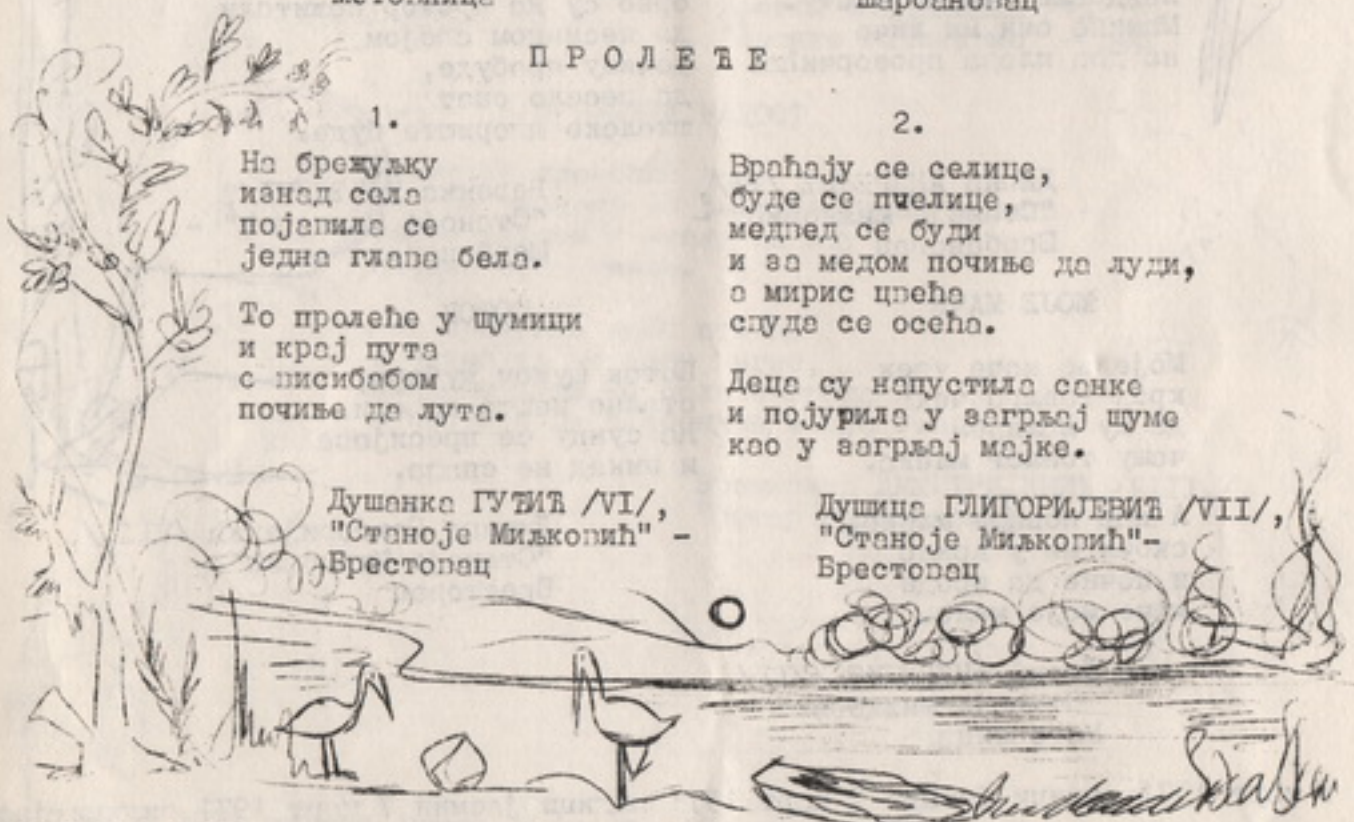
2.

Враћају се селице,  
буде се пчелице,  
медвед се буди  
и за медом почиње да луди,  
а мирис цвећа  
слуде се осећа.

Деца су напустила санке  
и појурила у загрљај шуме  
као у загрљај мајке.

Душанка ГУБИЋ /VI/,  
"Станоје Миљковић" -  
Брестовац

Душица ГЛИГОРИЈЕВИЋ /VII/,  
"Станоје Миљковић" -  
Брестовац





Шимо Бић, средњошколац из Кисељског код Тузле, објеловио је досад своје песме за децу у великом броју дечјих листова. Просте године је био специјални гост на манифестацији "Млади мај" коју организују песници, новинари и остали млади ствараоци из Тимочке крајине. Том приликом Шимо се упознао и са нашим "Јасмином", а пре извесног времена доставио нам је неколико својих песмица. Као нам је што, због недостатка простора, нисмо у могућности да објавимо још неку његову прсму.

Ур.

### МАЂАН И ВИШАК



Од  
данас  
је  
у  
устима  
В о в е  
један  
становник -  
мање!

А  
од  
данас  
је  
у  
устима  
М и ш е  
један  
становник -  
више!



### МРАВ

Досадило мраву  
да иде кроз трапу,  
па, онако млад,  
пошао у град.

Када дође близу -  
у великом низу  
иду камиони.

Мрав се једва склони  
и скрену у трапу  
да сачува главу...

### ВЕЗЕНА ТОРЕИЦА

Приспојила је све боје јесени,  
све боје канаринца  
и сунца,  
дјетлића,  
и пјетлића,  
све боје ливаде у спијету,  
па је постала  
најшаренија на спијету.

Шимо БИЋ



смин 7 март 1971 хроника јасмин 7 март 1971 хроника јасмин 7 март 1971 хроника

**МАТЕМАТИЧАРИ.** - У Вору је 28. марта одржано општинско такмичење математичера основних школа. Од могућих 25 поена, највише су освојили следећи ученици: Слађан Трајковић и Мирјана Фикојевић, ученици осмог разреда школе "Бранко Радичевић" у Вору (освојили по 20 поена), Терим Абези, ученик III разреда школе "3. октобар" и Славиша Спасић, ученик VII разреда школе "Бранко Радичевић" у Вору (освојили 24 и 16 поена), Снежана Милосављевић, ученица VI разреда школе "Бранко Радичевић" у Вору (освојила 23 поена), Слободуб Метовић и Весна Вучковић, ученици VI разреда школе "Бранко Радичевић" (освојили по 20 поена), Снежана Стаменковић ("Вук Караџић", 20 поена), Слободанка Гусковић (Четврта основна школа, 20 поена), а из петог разреда су на првом месту четири ученика са по 25 поена: Драган Димитријевић (Четврта основна школа), Предраг Милутиновић, Даница Илић и Дине Цветковски - сви из школе "Вук Караџић".

**ТАКМИЧЕЊЕ.** - У организацији Центра за културу Дома културе у Вору у току марта, априла и маја месеца одржаће се такмичење свих секција ученика основних школа. Респоред такмичења:

1. 29, 30. и 31. марта жири ће обићи изложбе ликовних радова ученика нижих и виших разреда у свим школама;
2. 7. априла одржаће се такмичење секције рецитатора и фолклора;
3. 10. априла ће се одржати општинска смотре хорова;
4. 14. априла - такмичење ВМС и оркестара;
5. 28. априла - такмичење хорова;
6. 5. маја - такмичење рецитала;
7. од 10. до 15. маја такмичење драмских секција;
8. од 10. до 14. маја заједничка изложба ликовних остварења ученика свих школе;
9. 19. маја акција цртања на тротоару ликовних секција ученика млађих разреда;
10. од 22. до 23. маја - јавни наступи најбољих драмских остварења;
11. литерарне секције треба да доставе по пет најбољих радова на две теме:

- "Ишли су у борбу смело, дигнуте главе, јер су знали да онај који гине никаде не умире" (Раџин) и
- "Јединствени је то живот - Борити се под небом које гори од смелости".

Рок за предају литерарних радова је 25. април.

**АКЦИЈА.** - Ученици школе у Шарбановцу извели су добропољну радну акцију на уређењу школског дворишта и парка.

**НОВИНЕ.** - У "Просветном прегледу од 23. марта објављена је вест о прерастању "Јасмина" у општински лист. Слична вест објављена је и у "Тимоку" од 26. марта. У истом "Тимоку" Јубица Трујић је објавила и вест о конкурс у тему "Мајка" који је била расписала школа у Шарбановцу, а Снежана Калиновић је објавила вест о реду школских кухиња у Шарбановцу и Метовници. У рубрици "Млади" овог броја "Тимока" објављена је белешка уредника о брестовачкој литерарној секцији и 12 песама Снежане Калиновић, Росе Стангачиловић, Вобане Јаношевића, Душице Станојевић, Висерке Симоновић, Верице Вугариновић и Душанке Гуђић.

смин 7 март 1971 хроника јасмин 7 март 1971 хроника јасмин 7 март 1971 хроника